

Beveren aan de IJzer

Het was een hete zomer en ik bracht twee weken vakantie door in de Westhoek. Vakantie betekent voor mij vooral eropuit trekken om tekeningen te maken van locaties die mij aanspreken. Ik was die dag vroeg vertrokken. De zon was amper zichtbaar doorheen de ochtendwasemingen van de warme grond. Ik had een wandelpad uitgezocht langs de IJzer dat flink overwoekerd werd door de struiken en planten aan weerszijden en die waren zeiknat, waardoor ook ik mij weldra in die toestand bevond. Ik hoopte maar dat straks de zon mijn kleren snel zou drogen. Na een uur of wat bereikte ik een plekje met uitzicht op de windmolen van Beveren. Na bestudering van de beeldelementen besloot ik dat ik er aan zou beginnen, mits weglating van een paar palen en telefoondraden en mits het naar rechts opschuiven van de grote hoeve links. Inderdaad, een tekenaar kan bergen verzetten ... Ik plaatste mijn vouwstoeltje op de zachte helling van de IJzerdijk (met de rivier achter mij). Terwijl de zon steeds hoger opklom en mijn kleren stilaan opdroogden, tekende ik het tafereel dat u hier ziet. Op het dijkpad kwam heel af en toe een eenzame fietser voorbij. Enkel wat vogelgeluiden en geritsel in het struikgewas doorbraken de stilte die zo kan doorwegen in de Westhoek. Tot er een paar druk pratende Franstaligen langzaam kwamen aangefietst. De eerste fietste rustig voorbij, maar de tweede stopte achter mij en ik voelde hem onderzoekend naar me kijken, zonder af te stappen. Enkele seconden later reed hij weer achter zijn maat aan en riep hem toe: (in het Frans) "Wat zit die mens daar te doen?" Zijn maat riep over zijn schouder terug: "Je ziet toch dat die aan het vissen is!" Et pour les Flamands la même chose ...